

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/167/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411207697
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kornélia Harcsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2013:4411207697.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v právnej veci navrhovateľa: Thorpe recovery, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1716, IČO 46 662 324, v zastúpení: JUDr. Peter Psočka, advokát, so sídlom Zvolen Stráž 223, IČO: 42193389, proti odporcovi: Z. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. K., M. XX, štátny občan SR, t. č. na neznámom mieste, o zaplatenie 1.075,31 Eur s príslušenstvom, sudkyňou Mgr. Kornéliou Harcsovou, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zložiť na účet tunajšieho súdu súdny poplatok za návrh v sume 53,50 Eur do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom zo dňa 26. 04. 2011 sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 898,38 Eur titulom zmluvnej pokuty, a to na základe tej skutočnosti, že odporca sa zaviazal zaplatiť pôvodnému veriteľovi z titulu zmluvy peňažné plnenie v celkovej výške 1.075,31 Eur, z tejto sumy odporca zaplatil nultú splátku vo výške 431,52 Eur a 24 mesačných splátok po 26,82 Eur. Odporca svoj záväzok nesplnil riadne a včas, preto sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 614,49 Eur. Navrhovateľ si uplatňuje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti zaplatiť vyššie uvedený záväzok riadne a včas, ktorú vyčíslil za obdobie 4 rokov spätne, t. j. od 15. 04. 2007. Suma uplatňovaná nároku činí zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 614,49 Eur od 15. 04. 2007 do 15. 04. 2011 za omeškanie 1462 dní, t. j. sumu 898,38 Eur.

Odporca dňa 12. 10. 2001 uzavrel so spoločnosťou DRUKOS, a.s. zmluvu predmetom ktorej bolo dodanie hnuiteľných vecí, za ktoré mal odporca zaplatiť nájomné vo výške 1.075,31 Eur. Peňažná pohľadávka predstavujúca nezaplatenú zmluvnú pokutu bola správkyňou konkurznej podstaty spoločnosti DRUKOS, a.s., JUDr. Martou Todekovou postúpená zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 16. 03. 2006 postupníkovi L. B.. Toho istého dňa Ján Holec uvedenú pohľadávku postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky na spoločnosť MEDIATION KMCH, s.r.o.. Dňa 23. 02. 2008 uvedená spoločnosť postúpila pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok na spoločnosť IVACO CONSULTANS LIMITED, ktorá ďalej dňa 17. 05. 2008 postúpila uvedenú pohľadávku zmluvou o postúpení pohľadávok spoločnosti AKROPOLIS estates, s.r.o., ktorá zmenila obchodné meno na KFZ Sys, s.r.o. a na spoločnosť bol uznesením Okresného súdu v Trnave vyhlásený konkurz.

Dňa 20. 06. 2012 sa uskutočnil prevod návrhom uplatnených pohľadávok zo spoločnosti KFZ Sys, s.r.o. v konkurze na spoločnosť THORPE CORPORATION LTD a dňa 27. 06. 2012 prevod z tejto spoločnosti

na súčasného navrhovateľa Thorpe recovery, s.r.o., so sídlom Dolný Kubín, Radlinského 1716. Súd pripustil zmenu na strane navrhovateľa uznesením č. k. 4C/167/2012-92 zo dňa 12. 03. 2013.

Tunajší súd v konaní sp. zn. XRo/XXX/XXXX vydal dňa 12. 05. 2011 platobný rozkaz, ktorým návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Platobný rozkaz nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk, nakoľko sa zdržuje na neznámom mieste, preto súd uznesením č. k. 9Ro/196/2011-42 zo dňa 12. 06. 2012 zrušil.

Odporca sa zdržuje na neznámom mieste, jeho pobyt sa nepodarilo súdu zistiť, preto mu súd ustanovil opatrovníka - vyššieho súdneho úradníka OS Komárno.

Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov konania, ktorí sa na pojednávanie nedostavili.

Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s písomnými dôkazmi, a to návrhom, zmluvou o prenájme z 12. 10. 2001, všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy o nájme, zmluvou o postúpení pohľadávok z 16. 03. 2006, zmluvou o postúpení pohľadávok z 16. 03. 2006, dodatkom k zmluve o postúpení z 27. 03. 2006 spolu so zoznamom, zmluvou o postúpení pohľadávok z 23. 02. 2008, zmluvou o postúpení pohľadávok zo 17. 05. 2008 spolu so zoznamom, platobným rozkazom, správami: Mestský úrad Nové Zámky, RO SR Banská Bystrica, ÚEV ZVJS SR Bratislava, ÚPSVaR Nové Zámky, správou zo Sociálnej poisťovne, Mestská polícia Nové Zámky, uznesením o zrušení platobného rozkazu, vyjadrením navrhovateľa spolu s rozsudkami z roku 2009, oznámením z 12. 07. 2012, uznesením o ustanovení opatrovníka pre odporcu, návrhom na zmenu účastníka na strane navrhovateľa, zmluvou o postúpení pohľadávok z 20. 06. 2012, vyjadrením JUDr. Psotku z 08. 02. 2013, uznesením z 12. 03. 2013, vyjadrením právneho zástupcu navrhovateľa zo 17. 05. 2013 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

Odporca dňa 12. 10. 2001 uzavrel so spoločnosťou DRUKOS, a.s. zmluvu predmetom ktorej bolo dodanie hnutelných vecí, za ktoré mal odporca zaplatiť nájomné vo výške 1.075,31 Eur, pričom z tejto sumy odporca zaplatil nultú splátku vo výške 431,52 Eur a 24 mesačných splátok po 26,82 Eur. Odporca svoj záväzok nespĺnil riadne a včas, preto sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 614,49 Eur. Navrhovateľ si uplatňuje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti zaplatiť vyššie uvedený záväzok riadne a včas, ktorú vyčíslil za obdobie 4 rokov spätne, t. j. od 15. 04. 2007. Suma uplatňovaná nároku činí zmluvnú pokutu vo výške 0,10 % denne zo sumy 614,49 Eur od 15. 04. 2007 do 15. 04. 2011 za omeškanie 1462 dní, t. j. sumu 898,38 Eur.

V tejto veci súd najprv riešil otázku o aký zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania išlo. Uzavretá zmluva je vzhľadom na jej obsah (koeficient navýšenia, úprava zodpovednosti za vady vecí, prevod vlastníctva z dôvodu zaplatenie všetkých splátok na nájomcu a pod.) leasingovou zmluvou ako zmluvou nepomenovanou, a to vo forme finančného leasingu.

Právna podstata leasingu nemá v SR špeciálne zakotvenie v konkrétnom právnom ustanovení (či už občianskeho alebo obchodného zákonníka). V praxi sa rozlišujú dva základné druhy leasingu - leasing finančný a leasing operatívny. Operatívny leasing obvykle nezakladá právo na následné odkúpenie vecí, cieľom finančného leasingu je konečný prevod vlastníctva k predmetu leasingu. Finančný leasing je špecifický súkromnoprávny inštitút; leasingová zmluva je nepomenovaná zmluva podľa § 51 OZ, resp. medzi podnikateľmi podľa § 269 ods.2 ObchZ. Podstata finančného leasingu je zjednodušene povedané v tom, že leasingový prenajímateľ poskytne leasingovému nájomcovi finančnú službu, spočívajúcu v zadovážení predmetu leasingu pre leasingového nájomcu, v prenechaní tohoto predmetu leasingovému nájomcovi k dočasnému užívaniu a konečne v zaistení prevodu vlastníctva predmetu leasingu na leasingového nájomcu. Za túto finančnú službu zjednávajú účastníci leasingovej zmluvy leasingovú odmenu, splatnú v zásade v pravidelných platbách s tým, že všetky náklady a všetky riziká spojené s predmetom leasingu nenesie leasingový prenajímateľ, ako je obvyklé u bežného nájmu, ale naopak leasingový nájomca.

Zo spisu súd zistil, že došlo k radu postúpení uplatnenej pohľadávky až na terajšieho navrhovateľa a je zrejmé, že dlžná istina a úroky z omeškania právneho predchodcovi navrhovateľa boli priznané platobným rozkazom a rovnaké je aj znenie článku zmluvy, z ktorého navrhovateľ vyvodzuje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Podľa čl. I. ods. 4 VOP pokiaľ je nájomca v omeškaní s úhradou nájomného podľa čl. I. bod 2b tejto zmluvy, je prenajímateľ oprávnený vyúčtovať nájomcovi zmluvnú pokutu vo výške 0,1 % denne z dlžnej sumy za každý deň omeškania.

Podľa § 544 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Z ustanovenia § 544 ods. 1/ Občianskeho zákonníka vyplýva, že dojednanie o povinnosti zaplataenia zmluvnej pokuty nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. V rozoberanom zmluvnom dojednaní je však zaplataenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon žalobcu a to na vyúčtovanie zmluvnej pokuty. Keďže zmluvná pokuta musí byť dojednaná nepodmienené (NS ČR sp. zn. 23 Cdo/2575/2010 - zmluvnú pokutu, ktorú je nutné viazať v zmysle § 544 OZ vždy na prípad porušenia zmluvnej povinnosti, je nutné dojednať vždy ako nepodmienenú. Nemožno vznik povinnosti zaplatiť zmluvnú pokutu viazať kumulatívne ako na porušenie zmluvnej povinnosti, tak na následné odstúpenie od zmluvy), je dojednanie zmluvnej pokuty v tomto prípade neplatné.

Podľa názoru súdu je totiž rozdiel medzi vznikom práva na zmluvnú pokutu v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti (ako to upravuje zákon) a slobodou oprávneného, či si jej zaplataenie (aj napr. vo vyúčtovanej, kapitalizovanej podobe) uplatní alebo nie a medzi podmienením samotného vzniku práva na zaplataenie zmluvnej pokuty ďalším úkonom - vyúčtovaním oprávneného ako je tomu v prejednávanej veci, čo je neprípustné, pretože povinnosť zaplataenia zmluvnej pokuty nie je viazaná na samotné porušenie povinnosti ale kumulatívne na ďalší úkon oprávneného.

Súd sa zaoberal aj otázkou platnosti dohody strán "Zmluvy o nájme" o voľbe obchodného zákonníka. Ak by k takejto voľbe obchodného zákonníka došlo v čase keď už OZ obsahoval ustanovenia o spotrebiteľskom práve, išlo by o dohodu neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky (napr. JUDr. Martin Maliar v Justičnej revue, č. 11, str. 1691-1698 zastáva záver, že ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, je nevyhnutné použiť aj v prípadoch, ak sa právny vzťah účastníkov konania má spravovať Obchodným zákonníkom či iným osobitným predpisom. Rovnako tento autor prezentuje aj názor, že dohoda o voľbe zákona, ktorú umožňuje § 262 ods. 1/ Obchodného zákonníka, je takmer bezvýnimčne v typovej spotrebiteľskej zmluve neprijateľnou).

Súd mal za to, že takéto zmluvné dojednanie je neplatné aj vzhľadom na právnu úpravu existujúcu v čase uzavretia zmluvy. Za neplatné ho súd považuje z dôvodu rozporu s dobrými mravmi v zmysle § 39 OZ (Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.), nakoľko je zrejmé, že je zneužitím silnejšieho postavenia podnikateľa voči spotrebiteľovi tým, že mu nie na základe individuálneho dojednania vnucuje právny režim obchodného zákonníka ako právo profesionálov (ktoré ako podnikateľ ovláda) zložitejšie a prísnejšie ako úprava v občianskom zákonníku, čím dochádza aj k porušeniu zmluvnej slobody a rovnosti medzi stranami záväzkového vzťahu. Súd zastáva názor, že v rozpore s dobrými mravmi je aj to, keď podnikateľ ustanovenia zmluvy týkajúce sa takých pre záväzkový právny vzťah dôležitých skutočností ako sú sankcie, voľba práva a pod. zašifruje do vopred pripravených, malým písmom písaných všeobecných obchodných podmienok, v ktorých sa bežne očakáva úprava nie týchto pre zmluvný vzťah najdôležitejších skutočností.

Na základe tohto záveru bolo potrebné vyriešiť otázku čiastočnej alebo úplnej neplatnosti právneho úkonu - zmluvy o nájme.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Právny úkon môže byť neplatný buď celkom alebo z časti. Tam, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon, je právny úkon neplatný v celom rozsahu. Tam však, kde sa dôvod neplatnosti vzťahuje iba na časť právneho úkonu, pričom ide o vadu právneho úkonu, ktorú možno oddeliť od jeho ostatného obsahu, bude neplatnou ex tunc iba táto časť právneho úkonu. Ak však vadu časti právneho

úkonu nemožno od jeho ostatného obsahu oddeliť, čo je potrebné vždy dovodiť výkladom z prejavov vôle účastníkov právneho úkonu, z povahy právneho úkonu, popr. z okolností, za ktorých k nemu došlo, ako i z účelu, ktorý konajúci právnym úkonom sledoval, bude neplatný celý právny úkon.

Súd dospel k tomu záveru, že právny úkon je neplatný ako celok. Konštatoval, že vloženie dohody o voľbe obchodného zákonníka do VOP malo pre prenajímateľa rozhodujúci význam, pretože ide o ustanovenie, na ktoré sa viaže celá úprava záväzkového vzťahu medzi jeho stranami. K voľbe obchodného zákonníka pristúpil prenajímateľ aj napriek tomu, že vychádzal (aj keď nesprávne) z toho, že uzatvára zmluvu o nájme, ktorá sa vzhľadom na znenie § 261 ods. 6/ Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy aj medzi podnikateľmi ako typický občianskoprávny inštitút riadila občianskym zákonníkom. Význam voľby práva vyplýva napr. aj z § 351 ods. 1/ Obchodného zákonníka, podľa ktorého: " Odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy."

Súd ma teda za to, že z dôvodu neplatnosti tzv. dohody o voľbe obchodného zákonníka je neplatná zmluva ako celok a preto ani záväzok zo zmluvnej pokuty ako záväzok akcesorický viazaný na platnosť zmluvy vzniknúť nemohol.

Súd zistil, že v rozhodovacej praxi súdov, súdy nepriznávajú plnenie zo zmluvnej pokuty z rovnakého ustanovenia zmluvy (označenej ako zmluva o kúpe na splátky), čo je zrejmé z rozsudkov Okresného súdu Prešov, Okresného súdu Poprad aj z Okresného súdu Revúca.

Zmluvná podmienka v tzv. kúpe na splátky v čl. I. "Kúpna cena a spôsob jej platenia", bod. 4, o povinnosti kupujúceho zaplatiť predávajúcemu zmluvnú pokutu pri omeškaní splátky 0,1 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania, ktorá je uvedená vo Všeobecných obchodných podmienkach kúpnej zmluvy, a ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou kúpnej zmluvy o nákupe na splátky, už skôr súdy vyslovili za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Poprad č. k. 13C/74/2010-40, zo dňa 21. 05. 2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/11/2010, zo dňa 11. 11. 2010.

Je teda zrejmé, že obsahovo totožná zmluvná podmienka (z ktorej sa uplatňuje nárok v tomto konaní) už bola vyhlásená za neprijateľnú resp. z nej nebolo poskytnuté plnenie.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Ustanovenie § 53a OZ je dôsledkom transpozície smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“), ktorá v čl. 7 ods. 1 ukladá členským štátom zabrániť súvislému používaniu neprijateľných zmluvných podmienok: „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“

S ohľadom na relevantnú judikatúru Súdneho dvora Európskej únie by nemali byť žiadne pochybnosti o povinnosti súdu zbaviť spotrebiteľa neprijateľnej zmluvnej podmienky a jej poškodzujúcich účinkov: "Členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok." (čl. 6 ods. 1/ smernice). Ustanovenie čl. 6 ods. 1 sa má považovať za kogentné ustanovenie a ochrana pred neprijateľnými podmienkami sa má poskytnúť v režime pravidiel verejného

poriadku (uznesenie Súdneho dvora C-76/10 POHOTOVOSTĚ/Korčkovská, bod 50), teda pravidiel, na ktorých rešpektovaní musí štát bezvýhradne trvať a ktorých rešpektovanie je povinný vždy a za každých okolností vyžadovať.

Ustanovenie § 53a ods. 1/ OZ zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú alebo na základe, ktorej nebolo poskytnuté požadované plnenie. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (§ 53 ods. 5/ OZ; absolútna neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, zákonom explicitne zakázaný a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Zákaz používania vychádzajúci z právoplatného rozsudku súdu sa týka celého textu predmetnej zmluvnej pokuty a zmluvnej podmienky ako celku. Súd ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a OZ). Plnenie z takejto podmienky vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1/ OZ ; „z neplatného právneho úkonu“). Zmluvnú pokutu uplatňovanú z absolútne neplatného zmluvného dojednania nemožno zmoderovať, pretože tomu bráni jej neplatnosť. Zníženie zmluvnej pokuty podľa všeobecného ustanovenia § 545a OZ sa môže týkať iba platne uzavretej zmluvnej pokuty.

Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejмый a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnou povinnosťou rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúce svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti (§ 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z. z.). Ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť. Možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu. Aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom (porov. rozsudky Mostaza Claro, C 168/05, bod 25, Océano Grupo Editorial SA C 240/98-C 244/98).

Vzhľadom na ustanovenie § 53a ods. 1/ OZ procesný súd teda ani nemusel (nemohol) pristúpiť k opätovnému vyhodnocovaniu zmluvnej pokuty, pretože je právoplatne judikovaná ako neprijateľná a iný postup by len relativizoval ciele únie zabrániť súvislému používaniu nekalej klauzuly, ktoré má súd naplniť a nie svojou rozhodovacou činnosťou spochybňovať a popierať. Na základe týchto skutočností súd návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol tak, že ich náhradu v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal a odporcovi ich náhradu taktiež nepriznal z dôvodu, že odporca si náhradu trov konania neuplatňoval.

Súd zaviazal navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh podľa položky č. 1a) sadzobníka súdnych poplatkov vzhľadom na to, že pôvodný navrhovateľ bol síce v konaní od súdneho poplatku oslobodený podľa § 4 ods. 2/ písm. m Zák. č. 71/1992 Zbierky o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ale v priebehu konania došlo k zmene na strane navrhovateľa, teda odpadol dôvod na oslobodenie od súdneho poplatku, preto súd dodatočne navrhovateľovi vyrubil súdny poplatok za návrh v sume 53,50 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1/,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.